

बुक-पोस्ट प्रकाशित सामग्री

गुरुकुल पत्रिका । प्रहलाद । जार्य भट्ट

रजि० संख्या एल० १२७७

सेवा में,

व्यवसाय प्रबन्धक
गुरुकुल काँगड़ी विश्वविद्यालय
हरिद्वार

① $25 \times 10 \times 0.1 \text{ cm.}$

5

पेज = 4

विषय - अमर

आन्यायिकं चिदात्पद्योग्योः प्रवृत्तत्वालंके

शब्दनाम्यं श्लेषः उमदामारब्धोत्पादिविशेष

② $27 \times 11 \times 0.1 \text{ cm.}$

पेज = 1

लयवृद्धिप्रियावितं रत्रीवरागं हृशोगं सुधातुरं

प्रमोदं हिलं प्रमोदं स्वजनै विमुक्त प्रद्वेष शीलं

③ पेज = 2

= $20 \times 10 \times 0.1 \text{ cm.}$

विषय ॥ शत्रुतो नमयंतेषां दज्युतो बानराण

नान्यपि कथं विद्वच्चव्यंग्योः प्रसृतत्वालं वने नोदाहरणीयानि इति दिङ्मात्रमुदाह्रियते. रात्रिः शिवाका
वनसन्निधौ विलोचने जागृतमप्रमत्ते समानधर्मा युवयोः सकाशे सखा भविष्यत्यचिरेण कश्चित्
८१ अत्र शिवसादृश्यमिव न देकदेशतया न द्वाच्यभाललोचनमपि शिवरात्रिमाहात्म्यप्रयुक्तत्वेन व
र्णनीयमिति तन्मुखेन कृत्स्नं शिवसादृश्यं गम्यम्. यथा वा. वहंती सिंदूरप्रवलकवरीभारतिमिरत्नि
षां हृदैर्बदीकृतमिव न वीनार्ककिरणं. ततो नृदेमेनस्तव वदनसौंदर्यं लेहरीपरीवाहस्तोतः सरणि
रिव सीमंतसरणिः. ८३ अत्र वर्णनीयत्वेन प्रसुतायाः सीमंतसरणे वदनसौंदर्यपरीवाहत्वात् स्रुत
णेन परिपूर्णतडागवत्परीवाहकारणीभूता स्वस्थाने अग्रमंती वदनसौंदर्यसमृद्धिः प्रतीयते सापि
वर्णनीयत्वेन प्रसुतेव यथा वा. अगासंगिमृणालकांडमयतेभंगः। वशेषां रुचिना सामौक्तिकमिंद्र
नीलसरणिश्चासानिलादाहते दत्तेयं हिमवालुकापिकुचयोर्धत्तेक्षणं दीयतां तत्रायः पतितां तु व
त्करतले धारां वसंतीयते ८४ अत्र नायिकाया विरहा सहृत्वातिशयप्रकटनाय संतापवत्तत्का।

ननु विद्यमाना सुबालिकां रतये क्लेशयति कामिनेः शृण्वतिकस्या श्रद्धिदग्धाया वचनमिति तं प्रत्युपालंभो
 द्योतते० यथा वा० कोशद्वन्द्वमियं दधानि नलिनीका देवचंचुदातंधत्ते चूतलतानवं किशलयं पुंस्को
 किलाखादितं० इत्याकर्णमिथः सखीजनवचः सा दीर्घिकायास्तटे चैलांतेन तिरोदधे स्ननतटं वि
 बाधंरं पाणिना० ८० अत्र इयमिति नलिनी व्यक्ति विशेषः निर्देशो न दीर्घिकायास्तट इत्यनेन वाच्यार्थस्य
 प्रस्तुतत्वं स्पष्टं प्रस्तुतांतरद्योतनं च स्वयमेव कविना आविःकृतं उक्तं० अत्राद्योदाहरणयोरन्या
 षट्देशध्वनिमाह लोचनकारः अप्रस्तुतप्रशंसायां वाच्यार्थो प्रस्तुतत्वादवर्णनीय इति तत्राभिधायान
 पर्यवसितायां तेन प्रस्तुतार्थव्यक्तिरलंकारः इह तु वाच्यस्य प्रस्तुतत्वेन तत्राभिधायार्थपर्यवसितायां सौ
 दर्यवलेनाभिमतार्थव्यक्तिर्ध्वनिरेवेति० वस्तुतस्तु अलंकारो न ध्वनिरिति व्यवस्थितं चित्रमीमांसाया
 मू० तृतीयोदाहरणस्य तु अलंकारत्वेन स्थापितं विवादः उक्तं हि ध्वनिकृता० शब्दार्थशक्त्यातिशयोपि
 व्यंग्यार्थः कविना यत्राविःक्रियते स्वोक्ता सान्ये बालकनिर्ध्वनेः ८१ इत्येतानि सादृश्यनिबंध

३
 हन् ५३ अत्र वेश्यावशीकरणस्यान्यता संभावितत्वसिद्धये गगनकुसुममालिकायाधारणा
 दृष्टार्थान्तरकल्पनं मिथ्याध्यवसितिः यथावा असौ शिपतेः पराङ्मयस्यालक्ष्योक्तताः संख्य
 या प्रज्ञाचक्षुरवेक्ष्यमाणवधिरश्राव्याः कित्वा कीर्तयः गीयंते स्वरमसुमं कलयता जाते न वं
 धोदरा न्मूकानां प्रकरेण कूर्मरमणी दुग्धोदधे रोधसि ५४ अत्राद्योदाहरणं निदर्शिनगर्भ
 द्वितीयं तु अत्र असंबन्धे संबन्धदृष्टान्तिशयोक्तितो मिथ्याध्यवसितेः किञ्चिन्मिथ्यात्वसिद्ध्यर्थं।
 मिथ्यार्थान्तरकल्पनाविधित्वविशेषणभेदः प्रस्तुते वर्णवाक्यार्थप्रतिविंवस्य कल्पनं ललि
 तं निर्गते नीरे सेतु मेधाचिकीर्षति प्रस्तुते धर्मिणो यो वर्णनीयो वाक्यार्थस्तमेव वर्णयित्वा तत्रै
 व सदृशस्य कस्यचिदप्रस्तुतवाक्यार्थस्य वर्णनं ललितम् यथा कथंचिद्वादिण्यसमागततत्का
 लोपेक्षितप्रतिनिवृत्तनायिकां तदा सक्तनायिकानयनार्थं सखीं प्रेषयितुं कामानायायिकासु।

कुं०
५६

मुद्रिश्य सत्त्वावचनेन तद्वापारप्रतिविंबभूतगतजलसेतुबंधवर्णनम् नेयमप्रस्तुतप्रशंसाप्रस्तुतध
र्मिकत्वात् नापिसमासोक्तिः प्रस्तुतवृत्तांतेवर्णमानेविशेषणसाधारणेन सादृश्येण वा प्रस्तुतवृ
त्तांतस्फूर्त्यभावात् अप्रस्तुतवृत्तांतादेव सद्रूपादिह प्रस्तुतवृत्तांतस्पर्गम्यमानत्वात् नापि निद
रीता प्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोः शब्दोपात्तयोरेकसमासोपपत्तयः समुत्पद्यन्त यदि विषयविष
यिणोः शब्दोपात्तयोः प्रवर्तमानत्वात् कारो विषयिमात्रोपादातेपि स्यात्तदा द्रूपेकमेव भेदेऽप्य
भेदद्रूपायाः अतिशयोक्तेरपि विषयमात्रमेतत् ननु तस्यैव प्रस्तुतनायिकादिनिगरणेन तत्र
शब्दोपात्ताप्रस्तुतनीराद्यभेदध्वनसाय इति भेदेऽभेदद्रूपातिशयोक्तिरस्तु एवं तर्हि सादृश्य
निबंधनाप्रस्तुतप्रशंसाविषयेपि सैवान्तिशयोक्तिः स्यादप्रस्तुतधर्मिकत्वान्न भवतीति चेन्न
तत्राप्रस्तुतधर्मिवाचकपदस्य प्रसिद्धान्तिशयोक्त्यदाहरणेष्विव प्रस्तुतधर्मिलक्षकत्वसंभ
वात् नन्वप्रस्तुतप्रशंसायां सद्रूपादप्रस्तुतवाक्यार्थान् प्रस्तुतवाक्यार्थवगम्यते नत्वतिश

रामः
५६

योक्ताविविधविवाचकैस्तत्तत्तदेर्विषयालक्ष्यत इति भेद इति चेत् तर्हीहापि प्रसुतगतादप्रसुत
 हतांत रूपाहाकार्यन्तद्रुतप्रसुतहतांत रूपावाकार्योवगम्यते इत्यतिशयोक्तितोभेदोस्तु वस्तु
 तस्तु सोपूर्वोरसनाविपर्ययविधिसत्कर्णयोप्रापलदृष्टिः सामदविस्मृतस्वपरदृक्किंभूयसा
 केनवा पूर्वनिश्चितवानसिभ्रमरहेयद्वारणोद्याप्यसावतः शून्यकरोनिषेव्यत इतिभ्रांतः कए
 यग्रहः ५६ इत्याद्यप्रसुतप्रशंसोदाहरणे प्रथमप्रतीतादप्रसुतवाकार्योत्प्रसुतवाकार्योवग
 म्यते इत्येतन्नघटते अप्रसुतेवारणस्पभ्रमरासेव्यत्वेकर्णचापलमात्रस्पभ्रमरनिराकरणस्पहे
 तुत्वसंभवेपिरसनाविपर्ययान्नः शून्यकरत्वयोर्हेतुत्वासंभवेनमदस्पप्रत्युतनत्सेव्यत्वरवहेतु
 त्वेनरसनाविपर्ययादीनांतत्रहेतुत्वान्वयार्थवारणपदस्पदुःप्रभुदृषविषयकोडीकारेणोवप्रवृ
 त्तैर्विक्लवत्वान् एवंसत्यपियद्यप्रसुतसंबोधनादिविधित्तिविशेषात्तत्राप्रशंसायांअतिशयो
 क्तितोभेदोघटते तदात्रापिप्रसुतस्वपदेननिर्दिश्यतत्राप्रसुतवर्णनादृषस्पविधित्तिविशेषस्य

कु०
५७

॥

६

सद्वाततोभेदः सुतसंघटने पश्यनीलोत्पलद्वंद्वान् वापीकापिस्फुरतिगगनेतत्परं सूक्ष्मपद्याइत्या
दियुप्रस्तुतस्य कस्यचिद्भूमिणः स्वराचकेनानिर्मुखादतिशयोक्तिरेव एतेनगतनीरसेतुबंधव
र्णनादिष्वसंबंधवर्णनरूपातिशयोक्तिरस्तीतिशंकापिनिरस्ता तथासतिकस्त्वभोकथया
मीत्यादावपितत्प्रसंगात् सादृष्यनिबंधनप्रस्तुतवाक्यार्थवगतिरूपविधित्तिविशेषेणालं
कारांतरकल्पनं त्विहापि तुल्यं तस्मात्सर्वलंकारविलक्षणमिदं नलितम् यथावा० कं
सूर्यप्रभवोवंशः वाचाल्यविषयामतिः तितीर्युर्दुस्तरं मोहादुडुपेनास्मि सागरम् ५७ अत्रा
पिनिदर्शनाभांतिर्नकर्तव्या ईदृश्यामत्यासूर्यवंशं वर्णयितुमिधुरहमिति प्रकृतार्थानुपत्या
सात् तत्प्रतिविंवाप्रस्तुतार्थवर्णना आदौ विषमालंकारविन्यासेन च केवलं तात्पर्यसंगम्य
मानत्वात् यथावा अनाधिदेशः कतमस्त्वयाद्यवसंतमुक्तस्य दृशां वनस्य त्वदाप्रसंकोत
तथाकृतार्थाप्राव्यापिनानेन जनेन संज्ञा ५८ अत्र कतमो देशस्त्वयापरित्यक्त इति प्र

रामः

५७

कुं०
८३

लेऽर्थसाम्यमुपमानदुभयमेकस्मिन्निवशब्देन प्रविष्टमिति न मन्यामहे सत्युक्क रेन्यादिविशो।
 षणोपि श्लेषभित्तिकाऽभेदाध्यवसायचूपातिशयोक्तिलभ्यस्य धर्मसाम्यस्यैव शब्दप्रतिपादितं विशेषणस्य
 द्यतया शब्दसाम्यस्य तदप्रतिपाद्यत्वात् श्लेषभित्तिकाभेदाध्यवसायेन धर्मसाम्यत्वाभावं उरसु
 गीकारे अहोरात्रगवती संध्याजहति स्वयमेवं रमित्यादि श्लेषविशेषणसमासोक्तुं भावप्रसंगे
 गन् शब्दसाम्यस्यैव शब्दप्रतिपाद्यत्वेऽपि न स्योपमावाचकत्वस्यैव शब्दाश्लेषवाचकत्वाभावात् विशेषणस्य
 च शब्दतोऽर्थतो वा कविसंमतसाम्यप्रतिपादने सर्वविधेषु उपमालंकारस्वीकारात् अन्यमासोक्तं
 यथा यथा प्रकृतनाच्छुद्धः प्रतापान्नपनोयथा तथैव सो भूदन्वथो राजा प्रकृतिरंजनोत्तर।
 इत्यत्राप्रुपमानः स्यात् न स्यत्रान्वर्थनामत्तपशब्दसाम्यं विना किंचिदर्थसाम्यं कविविवा
 दितमस्ति तस्माद्यत्रैकस्मिन्नर्थे प्रतिपाद्यमानेऽलंकारद्वयलक्षणयोगादलंकारद्वयप्र
 तीतिस्तत्र तयो रलंकारयोरेकवाचकानुप्रवेशः यथा विधुकरपरिरंभादात्तनिष्पदपू

विशेषणस्य
 भावेन
 उरसु
 गहरणे वि
 भावेन
 मासोक्तं

रामः
 ८३

सुतप्रशंसा यदावर्णमानमहोरगवृत्तान्तकीर्तनेन समीपस्थितखलधर्मेष्टादृतं क्रियते इत्युभय
स्यापि प्रसूनत्वात्प्रसूनं करइति संदेहः एकवाचकानुप्रवेशसंकरस्तु शाब्दार्थालंकारयोरेवे
तिलक्षयित्वाकाव्यप्रकाशकार उदाजहार स्पष्टोऽसत्किरणकेसरसूर्यविवविस्तीर्णक
र्तिकमणोदिवसारविंदम् श्लिष्टाद्यदि गलकलापमुखावतोरवहांधकारमधुपावलि।
संचुकोच १० अत्रैकपदानुप्रविष्टोऽपकानुप्राप्तौ यत्रैकस्मिन्श्लोके पदमेदेन शाब्दार्था
लंकारयोस्थितिस्तत्रतयोः संसृष्टिरित्यसंकरइति अलंकारसर्वस्वकारस्तु एकस्मिन्वा
चकेऽनुप्रवेशोवाच्ययोरेवालंकारयोः स्वारसिकः वाच्यप्रतियोगिकत्वोद्वाचकस्येति मत्वा
र्थालंकारयोरेकवाचकानुप्रवेशसंकरमुदाजहार सत्पुष्करद्योतितरंगशोभिन्यमंद
मारब्धमृदंगवाद्ये उद्यानवापीपयसीवयस्यामेणीदृशो नाद्यगृहमंते ११ अत्रनात्प।
गृहवापीपयसोः सत्पुष्करेत्यादिविशेषतोऽशब्दसाम्यं श्लेषः अमंदमारब्धेत्यादिविशेष

क

ल्यबुद्धिप्रियान्वितंस्त्रीवशागं कशांगं दधुधातुरं प्रेक्ष्य स्वतंत्रं कृतं १९६ त्रिंशं शके सूर्यसु
 र्यसुतस्य शुक्रसिद्धिं प्रसूते सहजं मनुष्यं पिता हितं रुक्ज्वरमन्यवीर्यं नीचैरतं धर्मवि
 वर्जितं च १९७ त्रिंशं शके देवपुरोहितस्य शुक्रेभ्यो रन्ध्रं प्रसूते स्वधर्मशीलं सुजनं प्र
 तोषने रंद्रपुत्रं पतनाधिपं च १९८ त्रिंशं शके सोमसुतस्य शुक्रसिद्धिं प्रसूते सुवयु
 मनुष्यं धान्यं धनं परदारं हस्यप्रभाजं नृपवत्सलं च १९९ त्रिंशं शके सेवगुजः प्रसूते
 नरं विनीतं धनधान्यवंतं कीर्तिकरं कामं लाविज्ञं हास्यारतं केलिकलाप्रियं च २०० इति भद्रगुण
 दृग्ः अथ शनेः॥ होरागती वासरयस्य शौरिनरं प्रसूते बहुवैरियुक्तं विनयधर्मविगताभि
 मानं दयाविहीनं परदारलुब्धं २०१ होरागतो रात्रिपतेस्तु सौरिनरं प्रसूते बहुकीर्तियु
 क्तं सौंदर्यं सौख्यार्थं समृद्धियुक्तं प्रियं मनोहं प्रणतं सुखाणं २०२ इति होरा अथ द्रेष्का
 नं द्रेष्काणसंस्थो दिनपस्य शौरिकरोति कन्याप्रजनं मनुष्यं व्यापामभाजं विगतप्रतापं २

विनष्टशीलं कुरितं कृतघ्नं २०३ भागेतत्तीये रविजः प्रसूते चंद्रस्य मर्त्यं धनधान्ययुक्तं विवे
 किनं सर्वफलं सुदृढं विपहीनं सुतलाभं च २०४ भागेतत्तीये वनिजस्य सौरिः द्यौरं परं
 कृष्णकरं प्रसूते सुनिष्ठं पापं तं नृशं संव्यपेतलज्जा गतसौ हृदं च २०५ द्रव्याणां संस्थो
 राशिजस्य सौरिः करोति मर्त्यं बहुशास्त्रयुक्तं विज्ञानिनं धर्मरतं प्रसन्नं स्वदारतुष्टं कृतसाध
 नं च २०६ द्रव्याणां संस्थो सुरपूजितस्य सौरिः प्रसूते दिजदेवभक्तं प्रियं जनं सर्वजनैः प्रग
 ल्भं पूजितसाधुसंगं २०७ भागेतत्तीये रविजा प्रसूते ऋजस्य तिष्ठन् प्रचूर्णपानां लाभान्वि
 तं धर्मपरं सुमित्रं हतारिपदं व्यसनैर्वियुक्तं २०८ स्ववृद्धिभागे रविजा प्रसूते नरं सदाचा
 ररतं सुबुद्धिन् पात्मगैः प्रीतिकरं वदान्यं विमुक्तं रोगं बहुमित्रयुक्तं २०९ प्रथमवांशः
 सूर्यस्य भागेन वमेकं सुनुनं प्रसूते व हुती वृकोपं हि संप्रमद्यं स्वजनैर्विमुक्तं प्रद्वेषशीलं

रा

दृविद्योजनं^५ शत्रुतो न भयं ते षां दस्युतो वानरा जतः॥ न शस्त्रान
 लतो यौघात्कदाचित्संभविष्यति॥ ५॥ तस्मान्ममैतन्माहात्म्यं प
 वितव्यं समाहितैः॥ श्रोतव्यं च सदा भक्त्या परं स्वस्त्वं न मंहत^६ ॥
 उपसर्गान् शोषांश्च महामारीसमुद्भवान्॥ तथात्रिविधमुत्पा
 तं माहात्म्यं श्रमयेन्मम॥ ७॥ यत्रैतत्पुनस्तैसम्पत्कं नित्यमाय
 तने मम॥ सदा न तद्विमोक्षयामि सान्निध्यं तत्र मे स्थितिः॥ ८॥ च
 लिप्रदाने पूजायामग्निकार्यमहोत्सवे॥ सर्वममैतच्चरितमुच्चा

हितं

३.

यंश्चा व्यमेव च ॥ १५ ॥ ज्ञानता ज्ञानता वापि बलिं पूजां तथा कृतां प्रती
 हि विष्णुमहं प्रीत्या वक्रिहोमं तथा कृतं ॥ १६ ॥ शरत्काले महापूजा
 क्रियते याचवार्षिकी ॥ तस्यां समैतन्माहात्म्यं श्रुत्वा भक्ति सम
 न्वितः ॥ सर्वा बाधा विनिर्मुक्तो धनधान्यसुतान्वितः मनुष्यो मत्
 प्रसादेन भविष्यति न संशयः ॥ १७ ॥ श्रुत्वा समैतन्माहात्म्यं तथा
 चोत्पतयः शुभाः ॥ पराक्रमं च युद्धेषु जायते निर्भयः पुमान् ॥ १८ ॥
 रिपवः संहयं यांति ॥ कल्याणं चोपपद्यते ॥ नंदते च कुलं पुंसां ॥ १९ ॥

धदीपेस्तथोन्नमैः॥१८॥विप्रणंभोजनैर्होमैः प्रोक्षणीयैरहर्निशं
 अन्यैश्च विविधैर्भोगैः प्रदानैर्वत्सरेणया॥१९॥प्रीतिर्महयतेसा
 स्मिन् सकृत्सुचरिते श्रुते॥श्रुतंरुतिपापानि नयारोग्यं प्रय
 कृति॥२०॥रक्षां करोति भूते भोजनं नानां कीर्त्तनं मम॥युद्धेषु वरि
 तं यन्मे दुष्टदेत्यनिवर्हणं॥२१॥तस्मिन् श्रुते वैरि कृतं भयं पुंसां न
 जायते॥युष्माभिस्तु तयोयाश्च याश्च ब्रह्मर्षिभिः कृताः॥२२॥ब्र
 ह्मणा च कृताः॥प्रयच्छन्ति शुभं मर्ति॥अरण्ये प्रांतरे वापि दा

६४

स्मृतं

माहात्म्यं मम शृण्वताम् ॥ १४ ॥ शान्तिकर्मणि सर्वत्र नथादुःस्वप्न
 दर्शने ॥ ग्रहपीडासुचोग्रासमाहात्म्यं शृण्वताम् ॥ १५ ॥ उपस
 र्गाः शर्मयान्ति ग्रहपीडाश्च दारुणः ॥ १६ ॥ दुःस्वप्नं च नृभिर्दृष्टं सुस्वप्नमुप
 जायते ॥ १७ ॥ बालग्रहाभिभूतानां बालानां शान्तिकारकम् ॥ १८ ॥ सं
 घातभेदे च नृणां मैत्रीकरणमुत्तमम् ॥ १९ ॥ दुर्दृष्टानां मंशेषाणां
 बलहानिकरं परं ॥ रक्षोभूतपिशाचानां पतनादेव नाशनं ॥ २० ॥
 सर्वं ममैतन्माहात्म्यं मम सान्निध्यकारकं ॥ पशुपुष्पाद्यैश्चैश्वर्यं